

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 21

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 ianuarie 1998

SUMAR

	Pagina		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 33 din 24 februarie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat	2-3	Decizia nr. 623 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	10
		★	
Decizia nr. 357 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat	3-4	Decizia nr. 183 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	10-11
★		Decizia nr. 624 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	12
Decizia nr. 178 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	5	★	
Decizia nr. 657 din 16 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	6	Decizia nr. 186 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	13
★		Decizia nr. 618 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art.330 ³ și art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	14
Decizia nr. 179 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	7	★	
Decizia nr. 617 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	8	Decizia nr. 192 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	15
★		Decizia nr. 626 din 9 decembrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă	16
Decizia nr. 181 din 4 iunie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 33
din 24 februarie 1997*)****referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992
privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului
și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat**

Florin Bucur Vasilescu — președinte
Mihai Constantinescu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat fără citirea părților potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, invocată, în fața Judecătorei Medias, de pârâții Buda Gheorghe, în Dosarul nr. 2.837/1996, Brîndea Mircea, în Dosarul nr. 2.838/1996, Făgărășan Gheorghe, în Dosarul nr. 2.839/1996, Roba Mircea, în Dosarul nr. 2.850/1996, și Popovici Gavril, în Dosarul nr. 3.144/1996, aflați în litigiu cu Societatea Comercială „Duser” — S.A. Dumbrăveni, constată următoarele:

Judecătoria Medias, prin încheierile nr. 2 din 21 octombrie 1996, 14 octombrie 1996 și 16 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992, sus-menționată, excepție care în toate cauzele are același conținut, fiind invocată, în numele părților, de același avocat, și constituie obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 388 C/1996, nr. 389 C/1996, nr. 390 C/1996, nr. 391 C/1996 și nr. 392 C/1996.

În esență, pentru susținerea excepției, se arată că Legea nr. 85/1992 este neconstituțională în măsura „în care se interpretează că se aplică și următoarelor situații”:

- au existat cereri de cumpărare la data apariției legii;
- o acțiune pentru cumpărarea locuințelor la care se referă Legea nr. 85/1992 a fost introdusă pe rolul instanței;
- se pronunțase o hotărâre judecătorească.

Instanța, exprimându-și opinia, arată că, în speță, excepția nu întrunește condițiile prevăzute de lege pentru a fi ridicată, deoarece, pe de o parte, nu se indică prevederile Legii nr. 85/1992 contrare principiului neretroactivității legii, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, ce constituie temeiul constituțional invocat, iar, pe de altă parte, situațiile arătate în motivarea excepției sunt „de competența instanței de fond, care, o dată cu soluționarea litigiului, va stabili ce lege este aplicabilă în legătură cu prețul de vânzare al apartamentelor proprietate de stat ce se înstrăinează chirieșilor”.

În temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, s-au cerut puncte de vedere Guvernului și celor două Camere ale Parlamentului.

În punctul său de vedere, Guvernul consideră excepția ca fiind „vădit nefondată”, deoarece motivul de neconstituționalitate invocat — încălcarea principiului neretroactivității legii — ar putea fi discutat numai în legătură cu prevederile art. 7 din Legea nr. 85/1992, care, însă, nu are caracter retroactiv, deoarece se referă la indexarea prețului

„numai pentru contractele de vânzare-cumpărare încheiate după intrarea în vigoare a Legii nr. 76/1994”. De asemenea, Guvernul arată că este de competența instanței să stabilească legea aplicabilă, în ce privește prețul, în funcție de „motivele care au condus la neîncheierea contractelor până la modificarea Legii nr. 85/1992”.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat puncte de vedere.

CURTEA,

având în vedere încheierea de sesizare, actele dosarului, raportul întocmit în cauză, punctul de vedere al Guvernului și prevederile Legii nr. 85/1992 raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate care a fost formulată și înaintată cu respectarea prevederilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992.

Deoarece în toate cauzele deduse judecării excepția privește aceeași lege, a fost invocată în fața aceleiași instanțe, de pârâți în litigiu cu același reclamant, și are același conținut, fiind întrunite cerințele art. 164 din Codul de procedură civilă, pentru o mai bună administrare a justiției, urmează ca dosarele să fie conexe.

Cu privire la constituționalitatea art. 7 din Legea nr. 85/1992, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin deciziile rămase definitive nr. 10/1994, nr. 26/1994, nr. 27/1994, nr. 28/1994, nr. 68/1994, nr. 135/1994, nr. 18/1995 și nr. 67/1995, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 5 mai 1994, nr. 143 din 6 iunie 1994, nr. 284 din 6 octombrie 1994, nr. 59 din 3 martie 1995, nr. 115 din 8 iunie 1995 și nr. 272 din 23 noiembrie 1995, constatând că acesta, raportat la alte dispoziții constituționale decât cele ale art. 15 alin. (2) din Constituție, ca în cazul de față, este constituțional.

În fond, se constată că, prin excepția ridicată de această dată, nu s-a precizat care anume prevederi ale Legii nr. 85/1992 sunt neconstituționale, considerându-se că întreaga reglementare a acestei legi este neconstituțională, fără a se distinge între textele modificate prin Legea nr. 76/1994 și textele nemodificate, în măsura în care prevederile legii se interpretează că se aplică în cazul în care există cereri de cumpărare la data apariției legii, sau instanța a fost sesizată în legătură cu aplicarea Legii nr. 85/1992, ori există deja o hotărâre judecătorească pronunțată într-o asemenea sesizare.

Ținând seama de natura litigiului, astfel cum rezultă din acțiunile reclamantei privind pretenții legate de diferența de preț, rezultă că singurul text care, din acest punct de vedere, ar putea fi vizat este cel al art. 7, modificat prin Legea nr. 76/1994. Nu este însă de competența Curții să precizeze conținutul excepției, cât timp o asemenea precizare n-a fost făcută de titularul acesteia, singurul care a

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 357 din 14 octombrie 1997, publicată la pag. 3.

invocat-o, cu atât mai mult cu cât în întâmpinările părților recurenți se susține că prevederile art. 7 sunt constituționale și că numai interpretarea dată acestor reglementări de către reclamant ar fi nelegală.

Toate aceste ipoteze privind interpretarea Legii nr. 85/1992 au în vedere, exclusiv, aplicarea prevederilor sale. De aceea, așa cum se arată în opinia instanței și în punctul de vedere al Guvernului, soluționarea problemelor respective este de competența exclusivă a instanței judecătorești. După cum, în mod consecvent, s-a statuat în practica jurisdicțională a Curții, controlul interpretării judecătorești a dispozițiilor legale, în vederea soluționării litigiilor de către instanțele judecătorești, nu este de competența Curții Constituționale. Faptul că, în unele decizii ale Curții se precizează că o anumită interpretare a dispozițiilor legale supuse controlului este neconstituțională, constituie altceva. În asemenea cazuri Curtea se pronunță asupra legitimității constituționale a acelor dispoziții, ceea ce

implică și constatarea caracterului neconstituțional al înțeleșului lor rezultat dintr-o interpretare impusă de însuși cuprinsul prevederii controlate. De aceea, în această ipoteză, Curtea nu se substituie instanței judecătorești în interpretarea legii în procesul de aplicare, ci determină numai conținutul constituțional al prevederii controlate, eliminând acel înțeleș ce este contrar Constituției. Acest fapt constituie expresia, în cauzele respective, a rolului Curții Constituționale de a garanta supremația Constituției așa cum prevăd dispozițiile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. Nici una din rațiunile menționate nu se regăsește în justificarea excepțiilor invocate. Ipotezele la care se referă autorii excepțiilor privesc aplicarea legii în timp, care este o problemă de interpretare în cazul oricărei legi, iar prin excepțiile respective nu se indică nici o prevedere a Legii nr. 85/1992 care ar înfrânge principiul constituțional al neretroactivității legii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, precum și al art. 164 din Codul de procedură civilă, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Conexează dosarele nr. 392 C/1996, nr. 391 C/1996, nr. 390 C/1996 și nr. 389 C/1996 la Dosarul nr. 388 C/1996.

2. Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, invocată, în fața Judecătorei Medias, de părții Buda Gheorghe, în Dosarul nr. 2.837/1996, Brîndea Mircea, în Dosarul nr. 2.838/1996, Făgărășan Gheorghe, în Dosarul nr. 2.839/1996, Roba Mircea, în Dosarul nr. 2.850/1996, și Popovici Gavril, în Dosarul nr. 3.144/1996.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința din 24 februarie 1997.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 357 din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Valer-Vasilie Bică	— magistrat-asistent

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența intimatei Societății Comerciale „Duser“ — S.A. Dumbrăveni și a reprezentantului Ministerului Public, în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Buda Gheorghe împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997.

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 33 din 24 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, invocată de Buda Gheorghe, în Dosarul nr. 2.837/1996 al Judecătorei Medias.

Pentru a decide astfel, completul de judecată a reținut, în esență, următoarele:

— cu privire la constituționalitatea art. 7 din Legea nr. 85/1992, Curtea s-a mai pronunțat prin decizii definitive, constatând că acesta, raportat la alte dispoziții constituționale decât cele ale art. 15 alin. (2) din Constituție, este constituțional;

— prin excepția ridicată nu s-a precizat care anume prevederi ale Legii nr. 85/1992 sunt neconstituționale, fără a se distinge între textele modificate prin Legea nr. 76/1994 și textele nemodificate;

— nu este de competența Curții să precizeze conținutul excepției, cât timp o asemenea precizare n-a fost făcută de titularul acesteia;

— toate ipotezele privind interpretarea Legii nr. 85/1992 au în vedere aplicarea prevederilor sale, or soluționarea problemelor respective este de competența exclusivă a instanței judecătorești.

Împotriva acestei decizii, autorul excepției a declarat recurs în termenul legal, pe motiv că nu a fost citat la proces și că decizia de fond este nelegală, fără a arăta, însă, în ce ar consta ilegalitatea.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile intimetei și ale procurorului, prevederile legale ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Potrivit art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în vigoare la data judecării în fond, în cazul în care judecătorul desemnat ca raportor consideră că excepția este vădit

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) și art. 145 alin. (2) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 25 și art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Buda Gheorghe împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 33 din 24 februarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

nefondată sau că obiectul acesteia îl constituie prevederi legale a căror constituționalitate a fost stabilită prin decizii ale Curții Constituționale, va înștiința pe președinte pentru convocarea completului de judecată, care poate hotărî, cu unanimitate de voturi, să respingă excepția, fără citarea părților.

În aceste condiții, motivul de recurs privind necitarea autorului excepției nu poate fi luat în considerare, instanța de fond procedând legal.

În legătură cu accesul la structurile judecătorești și la mijloacele procedurale, Plenul Curții Constituționale, prin Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a statuat că acesta se face cu respectarea regulilor de competență și procedură de judecată stabilite de lege. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este o astfel de lege, care stabilește și regulile de procedură în fața sa și care, în condițiile învederate, poate judeca fără citarea părților.

Potrivit art. 85 din Codul de procedură civilă, judecătorul nu hotărăște asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, afară numai dacă legea nu dispune altfel. Astfel cum s-a mai învederat, Legea nr. 47/1992, în art. 24 alin. (2), dispune altfel, și anume permite completului de judecată respingerea ca vădit nefondată a unei excepții, fără citarea părților. Este de observat faptul că în toate cazurile când s-a exercitat calea de atac, în condițiile stabilite de prevederile din Legea nr. 47/1992, în vigoare la data judecării cauzei, recursul s-a judecat, ca și în cazul de față, cu citarea părților și a Ministerului Public.

În ceea ce privește motivul de recurs privind nelegalitatea deciziei instanței de fond, acesta nu este susținut și nu sunt dezvoltate considerentele pentru care recurentul califică astfel decizia de la fond. Practic, acest motiv nu poate fi considerat motiv de recurs, el urmând a fi respins.

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 178**

din 4 iunie 1997*)

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹
din Codul de procedură civilă**

Nicolae Popa — președinte
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.699/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă și ale art. 31 din Legea nr. 56/1993, invocată de intimata-reclamantă Cimileac Victoria.

Din examinarea concluziilor scrise depuse de autoarea excepției, rezultă că aceasta privește și dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, fără însă să o motiveze în raport de prevederile constituționale.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă contravin prevederilor art. 123 alin. (2) și ale art. 131 alin. (1) din Constituție.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția privind art. 330 din Codul de procedură civilă nu este întemeiată, iar art. 31 din Legea nr. 56/1993 nu este incident în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispoziții-

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Cimileac Victoria în Dosarul nr. 3.699/1996 al Curții Supreme de Justiție—Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

ile atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate a art. 330 și art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a constatat că prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale, excepția privind art. 300 din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

În ceea ce privește art. 330¹ din Codul de procedură civilă, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 17/1997, Curtea constată că nu încalcă nici o dispoziție constituțională, excepția fiind vădit nefondată.

Asupra constituționalității acestor dispoziții, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 657 din 16 decembrie 1997, publicată la pag. 6.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 657**

din 16 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 și art. 330¹
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Cimileac Victoria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 178 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 9 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 16 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.699/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 și art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Cimileac Victoria.

Prin Decizia nr. 178 din 4 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională, precum și de dispozițiile Legii nr. 17/1997, prin care a fost modificat art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Împotriva deciziei sus-menționate, Cimileac Victoria a declarat recurs, în termen legal, reiterând motivele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Cimileac Victoria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 178 din 4 iunie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 16 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din același cod, modificat prin Legea nr. 17/1997, recurenta consideră că recursul în anulare a fost declarat în speță, anterior modificării, astfel că excepția trebuie admisă.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția invocată este nefondată, iar recursul este neîntemeiat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³, și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivele de recurs sunt neîntemeiate.

Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă prin decizii definitive. Recurenta reia, în recurs, argumentele invocate în susținerea excepției, pe care instanța constituțională le-a respins.

În ceea ce privește faptul că modificarea art. 330¹ din Codul de procedură civilă, prin Legea nr. 17/1997, nu poate opera în speță, se constată că aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci de aplicare în timp a legii, care urmează să fie soluționată de către instanța de judecată.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 179**

din 4 iunie 1997*)

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.702/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinație de locuințe, trecute în proprietatea statului, invocată de intimatul-reclamant Weber Theodor Șerban.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 1, ale art. 3, ale art. 16, ale art. 20 și ale art. 128 din Constituție, deoarece „Parchetul General... este investit a acționa ca un organ peste toți și pe deasupra tuturor“ prin exercitarea recursului în anulare.

Exprimându-și opinia potrivit prevederilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția privind art. 330, art. 330¹, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, iar art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 nu se aplică în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de Weber Theodor Șerban în Dosarul nr. 3.702/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 617 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 8.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 617**

din 9 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Weber Șerban Theodor împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 179 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.702/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Weber Șerban Theodor.

Prin Decizia nr. 179 din 4 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate.

Această soluție s-a întemeiat pe jurisprudența Curții, care s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale atacate prin decizii definitive și obligatorii.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 179 din 4 iunie 1997, Weber Șerban Theodor a declarat recurs, în termen legal.

În motivarea recursului se invocă, în esență, următoarele:

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Weber Șerban Theodor împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 179 din 4 iunie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

— vădita ilegalitate a deciziei sub aspect procedural, constând în soluționarea cauzei fără citarea autorului excepției de neconstituționalitate;

— faptul că recursul în anulare este rezervat în exclusivitate Parchetului General „crează o putere superioară cu drept de decizie“ în stat, încălcând principiul „egalității armelor“ consacrat în Declarația Universală a Drepturilor Omului, la care România a aderat.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția invocată este nefondată, iar recursul este neîntemeiat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind necitarea părților la judecata în fond este neîntemeiat.

Art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor membrilor completului de judecată, fără citarea părților.

Faptul că exercitarea recursului în anulare este numai la îndemâna procurorului general nu contravine prevederilor constituționale, întrucât această cale extraordinară de atac privește exclusiv un interes public.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 181
din 4 iunie 1997*)privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330²,
ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997 pronunțată în Dosarul nr. 2.805/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimații-reclamantii Ciulache Dumitru și Ciulache Georgeta.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 11, ale art. 20 și ale art. 21 din Constituție, precum și ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, deoarece „recursul în anulare promovată de procurorul general se constituie într-o gravă și evidentă ingerință a puterii executive în domeniul de activitate al puterii judecătorești“.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția cu care a fost legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Ciulache Dumitru și Ciulache Georgeta, în Dosarul nr. 2.805/1996 al Curții Supreme de Justiție—Secția civilă, privind:

— dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;

— dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 623 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 10.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 623**

din 9 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Ciulache Dumitru și Ciulache Georgeta împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 181 din 4 iunie 1997.

Dezbaterea a avut loc în ședința publică din data de 3 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că recursul declarat de Ciulache Dumitru și Ciulache Georgeta împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 181 din 4 iunie 1997 este nul, fiind nemotivat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 183**

din 4 iunie 1997*)

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330²,
ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Nicolae Popa — președinte
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 2.805/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Ciulache Dumitru și Ciulache Georgeta.

Prin Decizia nr. 181 din 4 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională.

Împotriva deciziei sus-menționate, Ciulache Dumitru și Ciulache Georgeta au declarat recurs, fără însă să-l motiveze în termenul legal.

În raport cu dispozițiile art. 16 și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 101 alin. 1, art. 102 alin. 1, art. 303 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, recursul declarat este nul, deoarece, deși declarat în termen, nu a fost motivat.

În temeiul art. 306 alin. 2 din Codul de procedură civilă, nu poate fi reținut nici un motiv de recurs de ordine publică cu privire la decizia atacată.

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 624 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 12.

Din concluziile scrise depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta privește doar art. 330 și art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 128 din Constituție, deoarece „permit Ministerului Public să beneficieze de o cale de atac la care părțile în cauză nu au acces“.

Exprimându-și opinia potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția de neconstituționalitate a art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, cu care a fost sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Mihaela Elena în Dosarul nr. 3.638/1996 al Curții Supreme de Justiție—Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.
Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

că excepția privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca vădit nefondată.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, recursul în anulare nu mai poate fi declarat oricând de către Ministerul Public, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Autoarea excepției de neconstituționalitate nu a pus însă în discuție legitimitatea constituțională a termenului de 6 luni în care poate fi declarat recursul în anulare, ci faptul că acesta poate fi exercitat doar de Ministerul Public, celelalte părți neavând acces la această cale de atac.

Este de observat că egalitatea părților în procesul civil nu poate fi redusă numai la exercitarea directă a căilor de atac, ci are determinări mult mai largi. De aceea principiul egalității nu exclude, ci chiar presupune un tratament diferențiat ținând seama de natura autorităților publice și de atribuțiile acestora. Competența Ministerului Public nu încalcă principiul egalității părților și dreptul părților acestora la un proces echitabil și, de asemenea, nu implică necesitatea garantării pentru toate părțile dintr-un proces a accesului la toate căile extraordinare de atac. Ca urmare, și această excepție urmează să fie respinsă ca vădit nefondată.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 624**

din 9 decembrie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Miha Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 183 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.638/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Miha Elena.

Prin Decizia nr. 183 din 4 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională, precum și de Legea nr. 17/1997 prin care a fost modificat textul art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Miha Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 183 din 4 iunie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Împotriva deciziei sus-menționate, reclamantul-intimat a declarat recurs, în termen legal, susținând, în esență, inegalitatea de tratament a părților în procesul civil și criticând dreptul procurorului general de a exercita recurs în anulare împotriva unor hotărâri judecătorești irevocabile.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția este nefondată, iar recursul este neîntemeiat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Critica formulată de recurentă nu poate fi reținută deoarece, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996, faptul că recursul în anulare poate fi exercitat numai de procurorul general nu este contrar Constituției. De altfel, celelalte părți din proces au posibilitatea exercitării căilor de atac prevăzute de art. 304 pct. 4 sau de art. 317 din Codul de procedură civilă.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 186**

din 4 iunie 1997*)

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 5 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.694/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinație de locuințe trecute în proprietatea statului, invocată de intimatul-reclamant Weber Theodor Șerban.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 1, ale art. 3, ale art. 16, ale art. 20 și ale art. 128 din Constituție, deoarece „Parchetul General... este investit a acționa ca un organ peste toți și pe deasupra tuturor“ prin exercitarea recursului în anulare.

Exprimându-și opinia potrivit prevederilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția privind art. 330, art. 330¹, art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, iar art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995 nu se aplică în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocată de Weber Theodor Șerban în Dosarul nr. 3.694/1996 al Curții Supreme de Justiție—Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. Nicolae Popa

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 618 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 14.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 618

din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Costică Bulai — judecător
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Mihai Constantinescu — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Paula C. Pantea — procuror
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Weber Șerban Theodor împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 186 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 12 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.694/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Weber Șerban Theodor.

Prin Decizia nr. 186 din 4 iunie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate.

Această soluție s-a întemeiat pe jurisprudența Curții, care s-a pronunțat asupra dispozițiilor legale atacate prin decizii definitive și obligatorii.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 186 din 4 iunie 1997, Weber Șerban Theodor a declarat recurs, în termen legal.

În motivarea recursului se invocă, în esență, următoarele:

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Weber Șerban Theodor împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 186 din 4 iunie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

— vădita ilegalitate a deciziei sub aspect procedural, constând în soluționarea cauzei fără citarea autorului excepției de neconstituționalitate;

— faptul că recursul în anulare este rezervat în exclusivitate Parchetului General „crează o putere superioară cu drept de decizie“ în stat, încălcând principiul „egalității armelor“ consacrat în Declarația Universală a Drepturilor Omului, la care România a aderat.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția invocată este nefondată, iar recursul este neîntemeiat.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind necitarea părților la judecata în fond este neîntemeiat.

Art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor membrilor completului de judecată, fără citarea părților.

Faptul că exercitarea recursului în anulare este numai la îndemâna procurorului general nu contravine prevederilor constituționale, întrucât această cale extraordinară de atac privește exclusiv un interes public.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 192

din 4 iunie 1997*)

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Nicolae Popa — președinte
 Florin Bucur Vasilescu — judecător
 Romul Petru Vonica — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele: Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 7 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.558/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă, invocată de intimata-reclamantă Vasilescu Elena.

Din examinarea concluziilor scrise depuse în motivarea excepției, rezultă că aceasta privește art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile atacate contravin prevederilor art. 5, ale art. 15, ale art. 16, ale art. 20, ale art. 21, ale art. 41, ale art. 51, ale art. 125, ale art. 128, ale art. 130 și ale art. 135 din Constituție, precum și ale art. 8, ale art. 17, ale art. 29 și ale art. 30 din Convenția europeană a drepturilor omului, deoarece recursul în anulare „fiind oricând declarat, creează raporturi juridice inechitabile“.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța supremă apreciază că excepția este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile atacate raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992 reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea urmează să soluționeze excepția privind art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă cu care a fost sesizată.

Asupra constituționalității art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv,

nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care, pe de o parte, s-a constatat că prevederile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, iar, pe de altă parte, s-a admis excepția de neconstituționalitate a art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că un text declarat neconstituțional nu mai poate face obiectul unei noi excepții de neconstituționalitate, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, rezultă că excepțiile privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt lipsite de obiect, urmând să fie respinse ca vădit nefondate.

De asemenea, urmează să fie respinsă ca vădit nefondată și excepția privind dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Legea nr. 17/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, acestea au suferit modificări.

Este de observat că din textul actual au fost înlăturate prevederile ce formau obiectul excepției de neconstituționalitate. Astfel, recursul în anulare poate fi declarat de către Ministerul Public numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod. Motivele de neconstituționalitate invocate nu mai pot fi reținute. Rezultă din cele arătate că, în urma modificării textului de lege atacat, excepția este lipsită de obiect, urmând a fi respinsă ca vădit nefondată.

În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 37 din 25 februarie 1997, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 15 aprilie 1997.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca vădit nefondată, excepția de neconstituționalitate invocată de Vasilescu Elena în Dosarul nr. 3.558/1996 al Curții Supreme de Justiție—Secția civilă, privind:

- dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă;
- dispozițiile art. 330¹ și ale art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă,

fiind lipsită de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 4 iunie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Nicolae PopaMagistrat-asistent,
Doina Suliman

*) A se vedea și Decizia Curții Constituționale nr. 626 din 9 decembrie 1997, publicată la pag. 16.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 626

din 9 decembrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Doina Suliman — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Vasilescu Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 192 din 4 iunie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 decembrie 1997 și au fost consemnate în încheierea din aceeași dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 9 decembrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție—Secția civilă, prin Încheierea din 7 martie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.558/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Vasilescu Elena.

Prin Decizia nr. 192 din 4 iunie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate, ținând seama de practica sa jurisdicțională, precum și de Legea nr. 17/1997 prin care au fost modificate dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Împotriva deciziei sus-menționate, reclamanta-intimată a declarat recurs, în termen legal, în esență, pentru următoarele motive:

— instituția recursului în anulare, care acordă procurorului general, ca organ administrativ, posibilitatea de a ataca o hotărâre definitivă și irevocabilă, impietând asupra

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Vasilescu Elena împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 192 din 4 iunie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 9 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.